

ضرورت تحول در نظام آموزش کشور با نگاه توسعه‌ای بر مدل آدکار

دکتر محمدحسن میرزا محمدی^۱
آنا حوری آباد صبور^۲

چکیده

همان‌گونه که می‌دانیم، یکی از نقاط ضعف سیستم آموزشی کشورمان توجه محض به نظام نظری و پائین بودن سطح مهارتی فارغ‌التحصیلان دانشگاه‌هاست. در این راستا در سال‌های اخیر اقداماتی در وزارت علوم، تحقیقات و فناوری در زمینه ایجاد یک نظام آموزشی تحت عنوان نظام آموزش مهارت و فناوری با همکاری دانشگاه جامع علمی-کاربردی و سازمان فنی و حرفه‌ای کشور صورت گرفته است که البته خود نیازمند ایجاد یک تغییر سازمان‌یافته جهت اجرایی شدن این نظام آموزشی در کشور می‌باشد. یکی از راهکارهای موجود در این زمینه استفاده از مدل‌های معتبر است که در این میان مدل آدکار به‌عنوان یک ابزار هدایت‌کننده در طراحی نظام‌های تغییر جایگاه ویژه‌ای دارد و تاکنون در پروژه‌های بسیاری به‌کار گرفته شده است. هرچند باید توجه داشت این مدل غالباً در سازمان‌هایی اجرا شده است که در بعد کسب و کار و تجارت فعالیت می‌کنند. لذا، در این مقاله قصد داریم چارچوب مدل آدکار را به‌منظور طراحی ساختار تغییر در نظام آموزش کشورمان ایران بررسی کنیم. مدل آدکار عوامل موفقیت را در دو بعد نیروی انسانی و محیط پیرامون تغییر و فازهای آن بررسی می‌کند که با توجه به هدف این مقاله، بعد نیروی انسانی و فازهای تغییر در نظام آموزشی بررسی خواهد شد.

واژگان کلیدی: مدل آدکار، نظام آموزش مهارت و فناوری، تغییر نظام آموزش.

۱. دانشیار دانشگاه شاهد. دانشکده علوم انسانی،
Email: mirzamohammadi@shahed.ac.ir

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت اجرایی دانشگاه علم و صنعت ایران، کارشناس دفتر نظارت و ارزیابی دانشگاه جامع علمی-کاربردی،
Email: saboor@vu.iust.ac.ir